

Ποία η σημασία της 28^{ης} Οκτωβρίου για τους Έλληνες σήμερα.

Η πιο ένδοξη εποχή της πρόσφατης ελληνικής ιστορίας, το ηρωικό «ΟΧΙ» και το Έπος του 1940-41, ενώ τότε απέσπασαν τον θαυμασμό της οικουμένης, από το 1944 έως σήμερα γεννά συνεχώς ερωτήματα. Ποιός είπε το "ΟΧΙ"; Πότε; Γιατί; Αποτέλεσμα αυτής της τακτικής είναι να χάνεται σταδιακά η σημασία της 28^{ης} Οκτωβρίου, να αγνοεί η Ευρώπη την καθοριστική συμβολή της Ελλάδας στον Β΄ Παγκόσμιο Πόλεμο και οι Έλληνες να μην παρευρίσκονται στους εορτασμούς για τα 70 χρόνια του Πολέμου.

Μήπως αυτό συμβαίνει, γιατί το «ΟΧΙ» στο διάστημα που μεσολάβησε, έχει υποστεί τόσο διαστροφή των ιστορικών δεδομένων, απόκρυψη και αλλοίωση των συνθηκών που το δημιούργησαν, ώστε η εικόνα του να έχει ξεθωριάσει; Μήπως οι ηγεσίες με τη ασάφεια και τη σιγή τους καλλιεργούν αυτές τις σκιές που ευνοούν τις πολιτικές αποχρώσεις τους; Ίσως το «όλοι μαζί» εκείνης της εποχής, που άγγιξε μυθικές κορυφές αλτρουισμού και αυταπάρνης, τελικά να μην είναι αρκετό για να απαντήσει σε όλα τα ερωτήματα, ούτε να αντιπροσωπεύει κάτι γνώριμο στη σημερινή κοινωνία. Όμοια το υπερήφανο εθνικό φρόνημα που υπήρχε τότε, να αποτελεί σήμερα για ορισμένους "Έλληνες" μία έννοια υπό αμφισβήτηση.

Αμφισβητούν και αποσιωπούν, ακόμα και όσοι γνωρίζουν, ότι η εγρήγορση για τον επερχόμενο πόλεμο άρχισε, μόλις ο Ιωάννης Μεταξάς υπερψηφίστηκε στη Βουλή ως Πρωθυπουργός τον Απρίλιο του 1936, και η προετοιμασία στρατού και λαού, όπως και η ομοψυχία τους, που ενισχύθηκαν με διάφορα έργα και νομοθετικές ρυθμίσεις, ολοκληρώθηκαν με γοργό ρυθμό μετά την 4^η Αυγούστου 1936, όταν με την έγκριση του Βασιλέα Γεωργίου Β΄ και το νόμο του Ε. Βενιζέλου (4229/1929) «Περί μέτρων ασφαλείας του κοινωνικού καθεστώτος και προστασίας της ελευθερίας των πολιτών», προχώρησε στη δικτατορική διακυβέρνηση της χώρας, κρίνοντας τη λύση αυτή αναγκαία για τις περιστάσεις.

Ίσως ήρθε η ώρα να ακούσει ο ελληνικός λαός από στόματος πολιτικής Ηγεσίας, όλη την αλήθεια, ότι δηλαδή ο Ιωάννης Μεταξάς πήρε την απόφαση για την «μέχρις εσχάτων άμυνα» σε περίπτωση εχθρικής εισβολής, την 18 Μαρτίου 1939, και ότι την δημοσιοποίησε προς πάσα κατεύθυνση, σε εχθρούς (Εμ.Γκράτσι) και συμμάχους (Άγγλους και Βαλκάνιους), όπως αναφέρουν οι πηγές και ο τύπος της εποχής εκείνης.

Ας γίνει γνωστό στον ελληνικό λαό, ότι δεν έχυσε το αίμα του άδικα, ότι υπήρχε συμφωνία του Ιωάννη Μεταξά με τους Άγγλους για την Δωδεκάνησο, που έμεσα διατυπώνεται στην «Ανακοίνωση προς τους αρχισυντάκτες και δημοσιογράφους την 30 Οκτωβρίου 1940» και ευθέως στις σχετικές συζητήσεις που είχε στα πολεμικά συμβούλια με τους Αρχηγούς του ελληνικού Στόλου, (επίσημα στοιχεία Γ. Ε. Ν) με τον Πρεσβευτή της Αγγλίας Sir Michael Palairrett και με Άγγλους επιτελικούς, Heywood, όταν πλέον εξασφαλίστηκε το μέτωπο της Ηπείρου το Δεκέμβριο του 40.

Να η απάντηση που έδωσε ο Άγγλος Πρεσβευτής στην Αθήνα από τον εξώστη της οικίας του, στα πλήθη που ζητωκραύγαζαν το: «-Ζήτω η Αγγλία». (Η ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ 30 Οκτωβρίου του 1940)

«- Ζήτω η Ελλάς, απήντησε ο κ. Πάλαιρεττ και έπειτα εδέχθη μια επιτροπή Δωδεκανησίων. Έπτε μαζί της κρασί, ετσούγκρισαν: για την νίκη. Καθώς έφευγαν ο κ. Πάλαιρεττ τους είπε: -Να τσουγκρίσω μαζί σας και στα ελεύθερα Δωδεκάνησα!»

Σήμερα τιμούμε μόνο την ηρωική ελληνική ψυχή, την συναισθηματική έκρηξη την ομοψυχία και τις θυσίες ενός λαού που πολέμησε για την Ελευθερία του. Αγνοούμε (;) για αυτό υποτιμούμε την σημασία του επιτελικού σχεδιασμού, τους κοινωνικούς, στρατηγικούς και Εθνικούς στόχους, που με πειθαρχία και ακέραιο ελληνικό ήθος, θεμελίωσε ο τότε ηγέτης Ιωάννης Μεταξάς και ενσάρκωσε όλος ο Ελληνικός Λαός, δημιουργώντας το θαύμα της Νίκης, εξασφαλίζοντας την Εθνική Ανεξαρτησία του και την ενσωμάτωση των Δωδεκανήσων.